

РЕШЕНИЕ

№ 3388

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1861** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. В. П., ЕГН [ЕГН], чрез адв. В. В., срещу решение от 05.09.2022 г. на Софийска районен съд, НО, 6 състав по НАХД № 17389/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-022606 от 08.11.2021 г., издадено от началник на група „Пътна полиция” при СДВР с което за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), с което на основание чл. 174, ал.1, т. 2 от ЗДВП е наложена глоба от 1000 лева и лишаване от правоуправление на МПС за 12 месеца.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при липса на мотиви. По същество се твърди, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че вмененото нарушение не е доказано по несъмнен начин. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касатора редовно призован не се явява, не се представяла.

Ответникът по касационната жалба - началник на група към СДВР отдел „Пътна полиция”, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 29.10.2021 г., около 02.10 часа касаторът управлявал лек автомобил „Л. Р.” с ДК [рег.номер на МПС] собственост на „МАТ КАР” ЕООД, в [населено място], с посока на движение от [улица]към комплекс „М.“. При извършената проверка за употреба на алкохол с техническо средство - Алкотест Дрегер 7510, с № ARNA- 0136, проба № 01726, бил отчетен резултат 1,04 промила концентрация на алкохол в кръвта чрез измерване на издишания въздух. Издаден бил талон за медицинско изследване № 080788 за МБАЛ „Св.А.“, но касаторът не посетил съответното лечебно заведение и не дал кръв за изследване. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 177726/29.10.2021 г.

След преценка на събраните доказателства Софийският районен съд е направил извод, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на наказателното постановление на формално основание. На следващо място съдът е приел за доказано по категоричен и безспорен начин, че касаторът е извършил визираното в АУАН и НП административно нарушение. Въззивният съд е приел, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, препращаща към визираната в чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП абсолютна забрана към водачите да управляват МПС след употреба на алкохол, както и че е налице пълно съответствие между словесното описание на фактическата обстановка в акта за установяване на административно нарушение, нейното последователно възпроизвеждане в наказателното постановление и възприетата квалификация на нарушението. Изложени са мотиви, че отговорността на В. П. е ангажирана правилно за нарушение на нормата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства.

Разпитан е актосъставителят, чиито показания правилно са преценени като обективни, логични и съответстващи на другите доказателства по делото. Детайлно са обсъдени събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на

касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява извършването на нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП – въведена забрана за водачите на пътни превозни средства, който е бил в сила по време на извършването на административно нарушение, да управляват пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

Доводите на жалбоподателя, залегнали в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН, респ. на НП и в този смисъл, пропуск от страна на въззивния съд да изследва същите, настоящия касационен състав не споделя. Правилно районният съд е приел за неоснователно твърдението за нарушение на процедурата по връчване на АУАН, понеже законодателят не е предвидил и устно разясняване на правото на нарушителя по чл.44, ал.1 ЗАНН. Правилен е и изводът на съда, че при съставяне на АУАН не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 от ЗАНН. При издаване на НП също не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обусловят отмяната на му на формално основание.

Противно на доводите в касационната жалба, правилно е установено както времето, така и мястото на извършеното нарушение, които са коректно посочени в АУАН и в НП. Законосъобразна е преценката на СРС и правилно е определен размерът на наложените кумулативно наказания глоба и лишаване от право да управлява МПС.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и съответстващо на закона.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.09.2022 г. на Софийска районен съд, НО, 6 състав по НАХД № 17389/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.